

Nữ Pháp Y Mau Nhảy Vào Trong Bát

Chương 93 : Chương 91: Ai là hung thủ?

Khúc Mịch và Tăng Dĩ Nhu lần thứ hai quay trở lại Century Washington, nhấn chuông cửa, lần này người mở cửa là Triệu Xuyên. Anh ta dĩ nhiên nghe Kha Mẫn kể lại hai người đã tới chơi, bây giờ quay lại không chỉ có hai người mà còn thêm mấy người nữa, vẻ mặt anh ta lộ ra chút nghi hoặc, tỉ mỉ nhìn lại, trong lòng khẽ sợ hãi.

“Là ai vậy?” Thanh âm của Kha Mẫn từ sau vọng ra.

“À! Chị Kha Mẫn!” Dĩ Nhu bước lên đằng trước: “Tôi thấy phía dưới tiểu khu có một sân nhỏ, mấy đứa trẻ hay ra đó chơi, tôi muốn mang Đa Đa xuống đó.”

Kha Mẫn còn đeo tạp dề từ nhà bếp bước ra, nhìn nhóm người trước mắt, lại nghe Tăng Dĩ Nhu nói vậy, cô ta nhất thời hiểu chuyện.

“Đa Đa ... con xuống chơi với dì Tăng, người lớn nói chuyện một chút!” Kha Mẫn để Dĩ Nhu đưa con trai đi.

“Đội trưởng Khúc! Ý của anh là gì đây?” Triệu Xuyên dĩ nhiên không vui vẻ.

“Triệu Xuyên, hiện tại hoài nghi anh có liên quan đến cái chết của Jenny, mời anh về Cục hợp tác điều tra.” Lục Ly giải thích, “Đã biết nhau từ lâu, tôi khuyên anh nên thành thật khai báo.”

“Không! Mời hai vợ chồng về điều tra!” Lời của Khúc Mịch nói ra khiến tất cả đều ngẩn người, nhưng suy nghĩ kỹ lại thì hiểu rõ ràng.

Kha Mẫn là thành viên đội hình sự, có tham gia vào việc tra án của Jenny, không loại trừ khả năng cô ta mật báo. Căn cứ điều lệ cảnh sát, Kha Mẫn phải tiếp nhận thẩm vấn, nếu như đúng là như vậy sẽ phải chịu phạt.

Cùng là đồng nghiệp nên Kha Mẫn và Triệu Xuyên không cần còng tay, xe cảnh sát cũng tắt còi hụ. Đa Đa chơi dưới lầu cũng không biết ba mẹ đã bị bắt.

Khúc Mịch gọi cho Tăng Dĩ Nhu báo cho cô chăm sóc Đa Đa.

Trở về cảnh cục, hai người ngay lập tức bị tách riêng để thẩm vấn. Lục Ly nhìn Khúc Mịch đi về phía phòng thẩm vấn thứ hai, liền vội vàng gọi anh lại: “Đội trưởng Khúc, Triệu Xuyên ở phòng một.”

“Tôi biết, anh phụ trách đi!” Khúc Mịch không quay đầu lại mà tiến thẳng vào phòng thứ hai.

Một kẻ tình nghi lớn như vậy lại để cho anh ta chủ thẩm! Được rồi! Bản thân anh ta cũng không phải chưa từng trải qua vụ án lớn, thẩm vấn thì thẩm vấn.

Dĩ nhiên trong lòng Triệu Xuyên có bí mật, từ khi tiến vào phòng đã rũ đầu xuống. Anh ta nghe thấy tiếng mở cửa, giương mắt nhìn là Lục Ly và Vương Nhân Phủ ... Anh ta thở phào nhẹ nhõm một cái.

“Sao vậy? Thấy không phải là Đội trưởng Khúc hỏi cung thì anh cho rằng mình có cơ hội lợi dụng sao?” Lục Ly nhìn ra được biến hóa nhỏ nhất trên gương mặt anh ta. Lục Ly ngồi xuống đối diện Triệu Xuyên, “Chúng tôi đã tìm ra được chứng cứ vô cùng bất lợi với anh, có thể chứng minh anh và nạn nhân Jenny có quan hệ mật thiết, có khả năng

rất lớn là hung thủ giết chết cô ta!”

“Tôi không có giết người! Làm sao tôi có thể giết chết cô ta được chứ!” Nghe những lời này anh ta vội vàng gân cổ trả lời, đỏ mặt tía tai, khá kích động.

Lục Ly hừ lạnh một tiếng: “Cô ta mang thai con của anh, muốn dùng cái thai này ép anh phải ly hôn và cưới cô ta! Anh liền nảy sinh ý định giết người có đúng không?”

Triệu Xuyên nghe thấy chữ ‘con’, thoáng chút thống khổ: “Đội phó Lục đang nói đùa đúng không. Triệu Xuyên tôi cho dù là con chó cũng không giết hại con ruột của mình. Tôi thừa nhận mình có quan hệ bất chính với Jenny --- Hơn nữa cô ta còn mang thai, là thai đôi! La thai đôi đó! Tên Lãnh Thác khốn khiếp, hấn quá biến thái, ngay cả phụ nữ có thai cũng không buông tha, lấy thai nhi trong bụng của Jenny đi!”

“Hiện tại chưa thể chứng thực cái chết của Jenny có phải là do Lãnh Thác ra tay hay không!” Lục Ly theo dõi từng cử chỉ của Triệu Xuyên.

“Nếu không phải hấn thì là ai???” Triệu Xuyên càng ngày càng kích động, nếu chuyện anh ta cố gắng che dấu bị bại lộ thì không cần phải ẩn dấu tâm tình của chính mình: “Nếu như cho rằng tôi thật sự giết người, vậy có nghĩa là ngoại trừ Lãnh Thác không còn có người nào khác! Tên này quả thật biến thái, đáng đời bị giam dưới mười tám tầng địa ngục. Hấn không chỉ giết người mà còn uy hiếp tôi, khiến tôi mỗi ngày đều sống trong sợ hãi, đang ngủ cũng gặp ác mộng phải tỉnh giấc.”

“Uy hiếp anh? Xảy ra chuyện gì, mau khai cho rõ!” Lục Ly chau mày, cảm thấy sự việc càng ngày càng phức tạp.

Triệu Xuyên phục hồi tâm trạng, cặn kẽ khai báo.

Vốn dĩ anh ta và Jenny quen biết nhau qua một hoạt động tuyên truyền. Jenny biết được anh ta là tổng giám đốc công ty lớn nên rất chủ động, còn Triệu Xuyên khá thích vóc dáng và khuôn mặt đẹp của cô ta. Hai người như Thiên Lôì đụng địa cầu, chẳng bao lâu thì 'va vào nhau'.

Bởi vì Jenny là nhân vật của công chúng, còn Triệu Xuyên gặp dịp thì chơi nên hai người tuân thủ nghiêm quy tắc giữ bí mật. Triệu Xuyên còn mua một căn nhà ở ngoại thành để hai người vụng trộm.

Sau đó, Jenny phát hiện mình mang thai, cô ta không chịu phá thai, cố sinh ra cho bằng được. Cô ta đi bệnh viện tư nhân xét nghiệm mới biết đó chính là thai song sinh.

Kha Mẫn sau khi sinh Đa Đa thì mắc bệnh nặng nên không thể sinh con. Triệu Xuyên làm ăn càng ngày càng lớn, anh ta vẫn cho rằng mình có quá ít con cái. Nghe nói sắp được hai bé gái sinh đôi, anh ta rất vui. Jenny là minh tinh, chỉ muốn lên sinh con để tiếp tục sự nghiệp, cô không tin dựa vào đàn ông thì có thể cả đời vô ưu vô lo.

Suy nghĩ này hợp với Triệu Xuyên, anh ta đáp ứng sẽ nuôi đứa trẻ, anh chuyển giao chủ sở hữu ba bất động sản qua danh nghĩa của Jenny, còn lập di chúc gia sản chia đều cho ba đứa con.

Tất cả mọi việc đều được thương lượng rất rõ ràng, Jenny cũng từ chối khá nhiều công việc, thông báo với công ty cô ta muốn đi nước ngoài du học một năm, chỉ còn chờ Triệu Xuyên chuyển giao bất động sản và lập di chúc.

Không ngờ đến vào thời điểm máu chốt, Jenny đột nhiên bị giết, đứa con trong bụng bị moi ra không biết vớt ở chỗ nào.

“Anh nói muốn sang tên bất động sản và lập di chúc?” Lục Ly hỏi:
“Chuyện này có ai biết không?”

“Không ai biết. Tôi nhờ luật sư cố vấn đến các phòng ban hỏi thăm thủ tục liên quan. Bọn họ cho biết muốn sang tên phải có sự đồng ý của cả hai vợ chồng ký tên. Chuyện này không thể để Kha Mẫn biết nên tôi quyết định mua ba căn hộ để tên Jenny. Tôi tự mình đi coi nhà, đã thỏa thuận xong xuôi ... Ai ngờ ...”

“Lần cuối cùng anh nhìn thấy Jenny là khi nào?” Lục Ly hỏi tiếp.

“Ngay trong buổi tối cô ấy bị sát hại!” Triệu Xuyên ủ rũ, cúi đầu: “Chúng tôi hẹn hò ở biệt thự ngoại thành, sau đó tôi đưa cô ta về trước cửa Hoa viên Kim Đế.”

“Sau đó thì sao?” Lục Ly nhắc thấy thần sắc anh ta có chút bất thường, cảm giác có vấn đề: “Nếu muốn chứng minh anh không phải là hung thủ, biện pháp duy nhất chính là nói thật, còn nếu không tôi cũng không thể giúp được anh!”

“Tôi khai, nhưng tôi chỉ yêu cầu được bảo mật. Các anh ngàn vạn lần đừng kể lại cho Kha Mẫn!”

Thật sự là kỳ lạ, vụ trộm với Jenny đến mức có con riêng còn không sợ vợ biết ... vậy còn chuyện gì mà phải bảo mật?

“Căn cứ quy định, nếu chứng thực anh không phải là hung thủ, anh có quyền yêu cầu bảo mật tất cả nội dung đã được khai trước đó!” Tuy rằng không thích anh ta nhưng Lục Ly vẫn phải tuân theo quy định pháp luật.

Triệu Xuyên nghe thế mới dám nói tiếp.

Thì ra, Triệu Xuyên không chỉ có Jenny là tình nhân, anh ta cũng qua lại với một người phụ nữ làm ăn. Mối quan hệ của họ là đôi bên cùng có lợi, người phụ nữ kia cũng có gia đình nên hai người chỉ đến với nhau vì nhu cầu.

“Chuyện này ngàn vạn lần đừng tiết lộ ra ngoài, nếu không sẽ hủy hoại cả hai gia đình; hơn nữa, hạng mục tôi đang đầu tư hiện nay cũng bị lỗ dở, đây là toàn bộ gia nghiệp của tôi!” Triệu Xuyên nhấn mạnh thêm lần nữa.

“Hiềm nghi anh là hung thủ vẫn chưa thể xóa bỏ, không bài trừ khả năng anh cấu kết cho lời khai. Bây giờ, kể cho chúng tôi nghe chuyện anh bị uy hiếp. Chuyện gì đã xảy ra?” Lục Ly nhướn mày, chứng kiến sắc mặt Triệu Xuyên tồi tệ hơn.

“Giết người chính là Lãnh thác, vì chẳng có người nào có thể làm ra được việc biến thái và tử nạn như hắn!” Triệu Xuyên gằn giọng, “Hắn đem bức ảnh gửi vào hòm thư của tôi, bên trong là thi thể của Jenny, còn có thai nhi đẫm máu. Tôi có thể nhìn thấy rõ ràng đầu, tứ chi nhỏ bé của chúng!” Tay anh ta run lên cầm cập, vẻ mặt hoảng loạn.

Hai tay của anh ta đan vào tóc, lắc đầu đầy đau xót: “Tôi không dám hồi tưởng. Cảnh tượng máu tanh ấy liên tục xuất hiện trong giấc mơ của tôi. Thậm chí tôi còn nghe tiếng hai đứa nhỏ gào lên thê lương ‘Ba ơi! Cứu con!’, nửa đêm đều giật mình tỉnh giấc.”

“Những bức ảnh đó đang ở đâu?”

“Xóa!”

“Xóa!” Lục Ly cho rằng hành động này của anh ta hơi kỳ lạ, không hợp với lẽ thường.

“Khi ấy là Kha Mẫn phát hiện mấy tấm hình đó. Cô ấy bị dọa đến suýt chút nữa thì té xỉu. Tôi cũng bị dọa sợ. Tôi cảm thấy sự tình không thể che giấu nên kể hết cho vợ. Sau khi nghe xong Kha Mẫn gào lên khóc, tôi không ngừng năn nỉ cô ấy tha thứ, quỳ xuống cầu xin và thế không bao giờ phạm lại sai lầm này. Chúng tôi đến với nhau là vì tình yêu, cô ấy quyết định bỏ qua chuyện cũ.

Cô ấy nói Đội trưởng Khúc cho rằng hung thủ là tên biến thái, hấn khẳng định biết được mối quan hệ của chúng tôi nên mới gửi mấy tấm hình để đe dọa. Mục đích khiến tôi hoảng sợ không sống nổi. Cô ấy xóa ảnh cho tôi, còn nói sẽ không có chuyện gì. Quả nhiên, hung thủ không gửi ảnh đến nữa nhưng tôi thì sợ đến vỡ mật, không dám nói với người khác, chỉ có khi ở bên cạnh Kha Mẫn mới có cảm giác an toàn.

Chưa đến hai ngày, mọi người phái Kha Mẫn đi Bali tra việc của Jenny. Tôi lo quan hệ của mình và Jenny lộ ra nên muốn cùng đi với Kha Mẫn. Đến đó, chúng tôi chẳng đi điều tra gì hết, tôi để Kha Mẫn gọi điện thoại nói dối là Jenny đi đảo Bali một mình, không có đàn ông nào.

Mọi người đều tin, khi Lãnh Thác bị tóm cũng không đề cập quan hệ của tôi và Jenny. Hấn còn tự sát ở kho lạnh. Tôi cho rằng chuyện này cuối cùng cũng đã kết thúc, vừa yên lòng thì không ngờ mọi người lại tìm đến cửa. Làm sao? Lẽ nào người giết chết Jenny lại là một người khác? Không! Chính là Lãnh Thác, chỉ có hấn mới tàn nhẫn và biến thái như vậy!”

“Chúng tôi cần thời gian chứng minh lời khai của anh nên tạm thời chưa thể thả người!”

“Đội phó Lục, anh đã đồng ý với tôi không tiết lộ chuyện tôi có tình nhân khác!” Triệu Xuyên dặn lại một lần nữa.

Lục Ly liếc anh ta đầy khinh bỉ: “Anh nhất định cũng không kể cho Kha Mẫn nghe chuyện muốn mua nhà cho con riêng và chuyện lập di chúc đúng không?”

Triệu Xuyên lúng túng ra mặt, lập tức cúi gầm đầu.

Lục Ly để Vương Nhân Phủ đi điều tra, không lâu sau đã có tin. Tối hôm đó khi Triệu Xuyên đưa Jenny đến trước Hoa viên Kim Đế thì đến nhà tình nhân ở qua sáng hôm sau.

Họ có dự án khá lớn ở thành phố Đông Cảng, sáng sớm hai người cùng nhau lên máy bay ba ngày sau mới quay về.

Vương Nhân Phủ đã điều tra camera ở khu nhà của tình nhân Triệu Xuyên, cũng qua bên công ty hàng không kiểm chứng, chứng minh những gì Triệu Xuyên khai là thật. Nếu là như vậy anh ta không có thời gian giết người. Tóc trên người Jenny khả năng khi hai người quan hệ thì dính trên quần áo và lưu lại.

Lục Ly cũng đến nhà Triệu Xuyên kiểm tra máy vi tính, không tìm thấy bất kỳ tấm ảnh nào trong hòm thư của anh ta. Bọn họ tìm người khôi phục những email bị xóa, tạm thời vẫn chưa có kết quả. Lục Ly gọi điện thoại báo cáo cho Khúc Mịch, Khúc Mịch lệnh cho anh ta đưa máy vi tính của Triệu Xuyên về Cục cảnh sát.

Phía bên phòng thẩm vấn Kha Mẫn cũng khá thuận lợi, Kha Mẫn bàn giao quá trình lấy chuyện công làm việc tư của mình.

Khi cô ta quét dọn ở thư phòng phát hiện máy tính Triệu Xuyên nhận được một email khá kỳ lạ. Không có thông tin người gửi, tựa lá thư chỉ ghi hai chữ 'Kính hỉ'. Cô ta vội vàng mở ra xem, không có nội dung chỉ có tập tin đính kèm. Sau khi tải xong, mở ra thì xem được hai tấm ảnh cô ta cực kỳ sợ hãi hét toáng lên.

Triệu Xuyên nghe thấy động tĩnh liền chạy vào, trông thấy ảnh thì sắc mặt tái nhợt. Tại sao ảnh của Jenny lại gửi cho chồng mình? Hơn nữa còn có ảnh của thai nhi, tấm ảnh này người trong đội hình sự không hề có.

Kha Mẫn là phụ nữ, chồng quá phận, ít nhiều cô ta cũng có cảm giác. Bây giờ nhìn những tấm ảnh trước mắt thế này, lại chứng kiến bộ dạng này của chồng, trong lòng cô ta đã rõ được phần nào. Không chờ ép hỏi, Triệu Xuyên đã chủ động khai nhận quan hệ của chính mình và Jenny.

Là phụ nữ, chú trọng nhất là tình cảm xưa. Hơn nữa Kha Mẫn đi theo Triệu Xuyên từ cuộc sống cực khổ cho đến bây giờ giàu có khá giả, có một đứa con trai thông minh như Đa Đa, dĩ nhiên sẽ cho anh ta một cơ hội.

Cô ta không chỉ tha thứ cho Triệu Xuyên mà trong thời điểm anh ta sợ hãi nhất còn an ủi anh ta, tận lực che giấu mối quan hệ của anh ta và Jenny.

"Tôi tin Triệu Xuyên không giết người, anh ta vẫn đi công tác ở ngoài tỉnh nên vốn dĩ không có thời gian giết người!" Kha Mẫn tin tưởng chồng mình nên mới trợ giúp anh ta.

Nghe Kha Mẫn khai, Khúc Mịch không nói tiếng nào. Anh tựa lưng vào thành ghế, vẻ mặt biến đổi không ngừng, đôi mắt nhìn chằm chằm Kha Mẫn.

“Anh ta thì không nhưng chị thì có!”

Kha Mẫn ngẩn người ... Lời này của Khúc Mịch khiến cô ta kinh ngạc: “Ý của anh là nghi ngờ tôi?”

“Đúng! Chị có động cơ và thời gian giết người. Hơn nữa, chị cũng hiểu rõ quá trình gây án cụ thể của Lãnh Thác nên mô phỏng khá giống. Tuy nhiên, chung quy cũng chỉ là bắt chước nên có trăm ngàn sơ hở!” Khúc Mịch hừ lạnh một tiếng: “Sự đổ kị đã ăn mòn đầu óc của người phụ nữ luôn tự cho mình vì con có thể đánh đổi tất cả mọi thứ. Ngu ngốc! Đáng thương! Đáng thương!”

Sắc mặt Kha Mẫn thoáng biến trong một giây, sau đó duy trì lại bình thường.

“Tôi thừa nhận biết mối quan hệ của Triệu Xuyên và Jenny, tôi hận không thể giết chết con tiện nhân ấy! Đáng tiếc, nó chết rồi! Đội trưởng Khúc! Tôi biết anh là cao thủ suy lý, thế nhưng không thể nào nhìn ai cũng là hung thủ.

Lãnh Thác trốn khỏi phòng tạm giam, dùng cái chết để tuyên chiến với anh. Hẳn cố ý không khai chi tiết cái chết của Jenny là muốn anh bị mắc bẫy. Giết người không phải là tội nhỏ, anh không thể đem tội danh ấy đổ lên đầu hai vợ chồng chúng tôi. Hơn nữa, tôi là thuộc cấp của anh, là đồng nghiệp, là một cảnh sát hình sự!”

Khúc Mịch rút điện thoại, lệnh đưa người nào đó vào trong. Một lúc, cửa phòng thẩm vấn mở ra, một người đàn ông cao to bước vào.

Trong nháy mắt nhìn thấy người ấy, ánh mắt Kha Mẫn lóe lên một cái, dĩ nhiên hai người họ biết nhau.

“Cô Triệu, tuy rằng nghĩa vụ của tôi là bảo mật tin tức khách hàng, nhưng cảnh sát phá án tôi buộc phải phối hợp. Chuyện cô nhờ tôi theo dõi chồng cô, điều tra chồng cô tôi đã bàn giao hết với cảnh sát!”

Kha Mẫn không nói lời nào, Khúc Mịch xua tay cho người đàn ông ra ngoài.

“Đúng là tôi đã biết chuyện này từ lâu! Tôi chỉ giả vờ không biết, cố gắng nghĩ cách lấy lại trái tim của Triệu Xuyên. Tôi không tin tình cảm hơn mười năm sương gió của chúng tôi lại không chống lại được cám dỗ bên ngoài. Jenny là con hồ ly tinh, chỉ vì tiền của Triệu Xuyên mà thôi, nó có yêu đương gì đâu.

Giữa lúc tôi đã hết cách, thì con đàn bà ấy chết rồi! Triệu Xuyên nhận được bức ảnh của Lãnh Thác, anh ta bị dọa sợ. Anh ta cầu xin tôi tha thứ, quỳ xuống, còn thể thốt không tái phạm. Anh ta kể lại phút giây hạnh phúc của chúng tôi trước đây, rồi vẽ lên tương lai một nhà ba người của chúng tôi sau này. Tôi vốn dĩ không muốn mất đi anh ta nên làm bộ mới biết được sự thật, còn rộng lượng tha thứ cho anh ta.

Anh ta xem qua bức ảnh vô cùng sợ hãi, mỗi tối đều không thể ngủ ngon. Tôi an ủi anh ta, mỗi ngày đều chăm sóc cho anh ta. Tháng ngày tựa như quay trở về mấy năm trước đây, thời điểm anh ta không có nhiều tiền nhưng có thời gian bên tôi. Tình cảm chúng tôi lại như keo sơn, tôi rất vui vì quyết định của mình.”

“Chị nói dối!” Khúc Mịch lạnh lùng lên tiếng: “Nếu như Triệu Xuyên chỉ là quá phận, giải thích này của chị tạm thời chấp nhận được. Đáng tiếc, anh ta không chỉ quá trốn mà còn có con riêng. Hơn nữa còn mua nhà, còn lập di chúc. Như vậy, đụng đến lợi ích của Đa Đa.

Mấy năm qua công việc của Triệu Xuyên bận rộn, xã giao ngày càng

nhiều, về nhà ngày càng ít. Tình cảm của chị và anh ta cũng nhạt dần; hơn nữa chuyện anh ta bên ngoài chè chén, chị không thể không biết. Thật ra, chỉ cần Triệu Xuyên không ly hôn để đứa trẻ có một mái ấm hoàn chỉnh, chị chấp nhận mất nhắm mắt mở.

Đáng tiếc anh ta làm lớn chuyện, Jenny mang thai song sinh, không chỉ uy hiếp hôn nhân của chị, mà còn ảnh hưởng đến lợi ích của Đa Đa. Chị cứ suy tư mãi, vẫn chần chừ do dự. Chỉ sau khi một sự việc phát sinh đã khiến chị hạ quyết tâm.”

Kha Mẫn cắn môi: “Đội trưởng Khúc! Tôi chứng kiến anh phạm vấn phạm nhân, cũng biết cách anh đối phó với bọn họ!” Nghĩa bóng rõ ràng, cô dễ dàng nhìn ra được ám chỉ của Khúc Mịch.

“Tôi không muốn đấu tâm lý với chị!” Khúc Mịch lắc đầu: “Từ ngày bắt đầu hoài nghi chị tôi đã bắt tay vào việc tìm kiếm chứng cứ. Không có chứng cứ tôi không bắt người. Bởi vì tôi không muốn vu oan cho thuộc hạ mình, đồng nghiệp của mình. Tôi hi vọng chị trong sạch! Đáng tiếc ...”

Nghe đến đây ánh mắt Khúc Mịch lóe lên một cái.

“Ngày chị xảy ra tai nạn xe chúng tôi đã coi băng ghi hình, và có phát hiện động trời. Khi chị lái xe đạp điện sắp đến ngã rẽ thì có một chiếc xe con đứng đậu đèn đỏ phía trên, bên trong có hai người. Một người phụ nữ trang phục cao quý không biết nói gì đó với người đàn ông, còn hôn lên má anh ta một cái. Ngay lúc ấy chị té ngã, đúng lúc đèn chuyển màu xanh, chiếc xe con lao đi. Người trong xe là ai, chị nhìn ra được rõ ràng hơn tôi.”

Sắc mặt Kha Mẫn ngày càng khó coi, đôi bàn tay phía dưới gầm bàn vô thức cuộn chặt thành nắm đấm, hiển nhiên muốn khắc chế tâm tình của mình.

LINK Truyện:

Nữ Pháp Y Mau Nhảy Vào Trong Bát <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/nu-phap-y-mau-nhay-vao-trong-bat-2541046.html>

LINK Chương này:

Chương 91: Ai là hung thủ? <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/nu-phap-y-mau-nhay-vao-trong-bat-2541046/chuong-93.html>